

Impetigo

Kinderzeer, kindzeer, krentenbaard

■ Wat is impetigo?

Impetigo (officiële naam: impetigo vulgaris of impetigo contagiosa) is een oppervlakkige infectie van de huid die vooral bij kinderen voorkomt. Impetigo in het gezicht wordt ook wel 'krentenbaard' genoemd. Meestal kan het geen kwaad en geneest deze infectie vanzelf. Wel is impetigo erg besmettelijk voor andere kinderen in de omgeving.

■ Hoe ontstaat impetigo?

Impetigo is een huidinfectie die veroorzaakt kan worden door 2 soorten bacteriën: streptokokken of stafylokokken. Sommige stafylokokken kunnen impetigo met blaren veroorzaken. Impetigo komt vooral voor bij jonge kinderen. De infectie wordt gemakkelijk van de ene op de andere persoon overgebracht en is dus erg besmettelijk. De kans op besmetting is groter wanneer er veel kinderen bij elkaar zijn, zoals op school. Het risico op deze infectie is groter bij verminderde hygiëne, bij een wondje op de huid en bij kinderen die al een huidziekte hebben, zoals eczeem. De meeste kinderen met impetigo zijn verder geheel gezond.

Ook volwassenen kunnen impetigo krijgen. De kans is groter bij personen die al een huidaandoening hebben.

■ Wat zijn de verschijnselen?

De eerste verschijnselen van impetigo zijn een rode huid met zeer oppervlakkige blaasjes en blaren. Meestal zie je die niet. De blaasjes gaan namelijk snel kapot. Het blaarvocht komt dan vrij en droogt snel in tot korsten met een gele of bruine kleur. Deze korstjes kunnen groter worden. Na verloop van tijd drogen de korsten op en vallen ze vanzelf van de huid af. De huid daaronder blijft nog enige tijd rood, maar geneest uiteindelijk zonder dat er littekens achterblijven. Bij een heftig verlopende infectie kunnen kinderen ziek zijn met koorts en opgezwollen lymfeklieren. Impetigo kan overal op het lichaam optreden, maar wordt het meest gezien in het gezicht (vooral rond de neus en de mond), op de armen en op de benen. Bij gezonde mensen geneest de infectie spontaan binnen 2-3 weken.

■ Hoe wordt de diagnose gesteld?

De diagnose kan bijna altijd worden gesteld op hoe de plekken eruitzien. Bij twijfel en bij ernstige infecties kan een kweek worden afgenomen met een wattenstokje.

■ Wat is de behandeling?

Wanneer de impetigo niet erg uitgebreid is, wordt deze behandeld met een crème of zalf met daarin een antibioticum, bijvoorbeeld fusidinezuur of mupirocine. Om resistentievorming (on gevoeligheid) van de bacteriën te voorkomen, mogen deze crèmes nooit langer dan 2 weken worden gebruikt. Bij een uitgebreide infectie, en wanneer kinderen ziek zijn, wordt behandeld met antibiotica in de vorm van tabletten, capsules of een drankje, bijvoorbeeld flucloxacilline, azitromycine of claritromycine.

■ Wat zijn de vooruitzichten?

Meestal geneest impetigo vanzelf binnen 2-3 weken zonder littekens. Bij mensen met een donkere huid kunnen er tijdelijk lichtere of donkerder gekleurde plekken achterblijven. Ernstige gevolgen, zoals een diepe infectie van de huid of een nierontsteking, zijn zeer zeldzaam.

Deze folder is een uitgave van de Nederlandse Vereniging voor Dermatologie en Venereologie. Bij het samenstellen van deze informatie is grote zorgvuldigheid betracht.

De Nederlandse Vereniging voor Dermatologie en Venereologie wijst desondanks iedere aansprakelijkheid af voor eventuele onjuistheden of andere tekortkomingen in de aangeboden informatie en voor de mogelijke gevolgen daarvan.

www.nvdv.nl

Voor informatie over patiëntenorganisaties verwijzen wij u naar de website van Huidpatiënten Nederland.

www.huidpatienten-nederland.nl

